

Výrok

1. Rozhodnutí Rady (EU) 2020/245 ze dne 17. února 2020 o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v Radě partnerství zřízené Dohodou o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Arménskou republikou na straně druhé, pokud jde o přijetí jednacího řádu Rady partnerství a jednacích řádů Výboru pro partnerství, podvýborů a dalších orgánů zřizovaných Radou partnerství a o sestavení seznamu podvýborů, za účelem provádění uvedené dohody s výjimkou její hlavy II, a rozhodnutí Rady (EU) 2020/246 ze dne 17. února 2020 o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v Radě partnerství zřízené Dohodou o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Arménskou republikou na straně druhé, pokud jde o přijetí jednacího řádu Rady partnerství a jednacích řádů Výboru pro partnerství, podvýborů a dalších orgánů zřizovaných Radou partnerství a o sestavení seznamu podvýborů, za účelem provádění hlavy II uvedené dohody, se zrušují.
2. Účinky rozhodnutí 2020/245 a 2020/246 zůstávají zachovány.
3. Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
4. Francouzská republika a Česká republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 209, 22.6.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – DM, LR v. Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) – Alpes-Provence

(Věc C-337/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Platební služby na vnitřním trhu – Směrnice 2007/64/ES – Články 58 a 60 – Uživatel platebních služeb – Oznámení o neautorizovaných platbách – Odpovědnost poskytovatele platebních služeb za tyto transakce – Žaloba na určení odpovědnosti podaná ručitelem uživatele platebních služeb“)

(2021/C 462/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobci: DM, LR

Žalovaná: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) – Alpes-Provence

Výrok

- 1) Článek 58 a čl. 60 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby uživatel platebních služeb mohl uplatnit odpovědnost poskytovatele těchto služeb na základě jiného režimu odpovědnosti, než je režim zakotvený v těchto ustanoveních, pokud tento uživatel nesplnil svou oznamovací povinnost stanovenou v uvedeném článku 58.

- 2) Článek 58 a čl. 60 odst. 1 směrnice 2007/64 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby se ručitel uživatele platebních služeb za účelem zpochybnění výše dluhu zajištěného ručením dovolával, v souladu s vnitrostátním režimem obecné smluvní odpovědnosti, občanskoprávní odpovědnosti poskytovatele platebních služeb, v jehož prospěch bylo ručení sjednáno, z důvodu, že tento poskytovatel nesplnil své povinnosti spojené s neautorizovanou transakcí.

(¹) Úř. věst. C 339, 12.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – O.D. a další v. Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Věc C-350/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/98/EU – Práva pracovníků ze třetích zemí, kteří jsou držiteli jednotného povolení – Článek 12 – Právo na rovné zacházení – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Koordinace systémů sociálního zabezpečení – Článek 3 – Dávky v mateřství a otcovské dávky – Rodinné dávky – Právní úprava členského státu, která vylučuje nárok státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli jednotného povolení, na dávku při narození dítěte a dávku v mateřství“)

(2021/C 462/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastníci původního řízení

Žalobci: O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A.

Žalovaný: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

za přítomnosti: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Výrok

Článek 12 odst. 1 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která vylučuje nárok státních příslušníků třetích zemí uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) této směrnice na dávku při narození dítěte a dávku v mateřství, jež jsou stanoveny touto právní úpravou.

(¹) Úř. věst. C 329, 5.10.2020